

РЕШЕНИЕ

№ 6969

гр. София, 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8832** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Донкови“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: обл. С., [община], [населено място], [улица], представлявано от управителя М. Б. И., чрез адв. И. Ю., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221320001657-091-001/12.11.2020 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, в качеството му на орган, възложил ревизията и Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден при административното му обжалване пред директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП. С РА са установени допълнителни задължения за данък добавена стойност /ДДС/ по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 32 900 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 7 117,18 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди от 01.04.2018 г. до 31.10.2018 г., по 4 бр. фактури за доставки на стоки, издадени от „А Я Строй“ ЕООД, както и са установени допълнителни задължения в резултат на увеличени финансов резултат по реда на ЗКПО за данъчен период 2018 г. в размер на 16 450,00 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 705,33 лв.

В жалбата се излагат доводи за нищожност на издадения ревизионен акт, като жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл. 149, ал. 5 от АПК. Поддържа, че актът е издаден при допуснати съществени нарушения на закона, които го правят нищожен и позволяват оспорването му без ограничение във времето. Излага твърдения, че процесните фактури отговарят на всички нормативно установени изисквания, както и че собствеността върху родово определените стоки, предмет на същите, е реално прехвърлена върху ревизираното лице, като в

тази връзка се сочат разпоредби на Закона за задълженията и договорите, Закона за собствеността и Търговския закон. Жалбоподателят счита, че фактическите констатации на органите по приходите не се подкрепят от събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Навежда доводи, че неправилно е прието, че наличието единствено на фактури не установява реалното осъществяване на доставките, при положение че са представени и други съпътстващи документи. Поддържа, че органите по приходите са пренебрегнали относимата документация и са достигнали до неправилни правни изводи, в резултат на което неоснователно е отказано право на данъчен кредит. Иска се прогласяване нищожността на ревизионния акт и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. В молба, депозирана на 26.11.2025 г., процесуалният представител излага становище по хода на делото и моли съда да прогласи нищожността на ревизионния акт. Претендира разноски по списък. Ответникът – Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – редовно призован, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата. Моли съда да я отхвърли като неоснователна, защото не са налице основания за прогласяване нищожността на акта. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София-град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намери следното:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА по арг. на чл.149, ал. 5.АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК. С жалбата са релевирани доводи за нищожност на РА, а според чл. 149, ал. 5 АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което следва да се произнесе само относно изразената претенция за обявяване нищожността на ревизионния акт.

От фактическа страна, Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221320001657-020-001/23.03.2020 г. /л. 226/, издадена от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – С., е възложено извършването на ревизия на „Донкови“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] за следните видове задължения:

- Данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.04.2018 г. до 31.10.2018 г.
- Корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

Заповедта за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221320001657-020-001/23.03.2020 г. е връчена на жалбоподателя по електронен път на 23.03.2020 г., като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени Е. М. Н., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията и Б. В. И. – главен инспектор по приходите.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221320001657-020-002/14.08.2020 г., издадена от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – С.. Със заповедта за изменение на заповедта за възлагане на ревизия е променян крайния срок за завършване на ревизията, който е определен до 14.09.2020 г. ЗИЗВР е надлежно връчена по електронен път, за което са приложени доказателства в кориците на делото.

ЗВР и ЗИЗВР са издадени като електронен документ, подписани с професионален КУКЕП

от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП – С., оправомощена като орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.229-230/.

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221320001657-092-001/25.09.2020 г. /л. 15-22/, връчен на ревизираното лице по електронен път на 14.10.2020 г. /л.51/. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в РД констатации, регистрирано в НАП с вх. № 53-00-1316#2 от 28.10.2020 г. Същото е обсъдено подробно в ревизионния акт.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221320001657-091-001/12.11.2020 г. /л. 10-14/ е издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, в качеството му на орган, възложил ревизията и Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизията. Същият е връчен на 12.11.2020 г. /л.39/.

С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. С оспорвания РА на дружеството са начислени допълнителни задължения за данък добавена стойност /ДДС/ по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 32 900 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 7 117,18 лв., както допълнителни задължения в резултат на увеличението финансов резултат по реда на ЗКПО за данъчен период 2018 г. в размер на 16 450,00 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 705,33 лв.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизирания период е свързана с транспортна дейност и услуги с пътностроителна механизация, ремонт на сгради, паркинги и др. За целите на дейността си дружеството стопанисва офис, находящ се в [населено място], [улица].

Установено е, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на от 24.08.2005 г. и до момента не е прекъсвало регистрацията си. Едноличен собственик на капитала на дружеството е управителят М. Б. И.. След извършена проверка в информационната система на НАП са установени следните свързани лица по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ДОПК по отношение на управителя М. Б. И.: „КИМСТРОЙ – ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] – управител и съдружник; „ДОНКОВИ 2“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – едноличен собственик на капитала и управител.

В хода на проведената ревизия са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД и РА. С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на дружеството и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221320001657-040-001/01.06.2020 г., в отговор на което са представени документи, подробно описани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията е извършена насрещна проверка на „А Я Строй“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], обективизирана в съответния протокол.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното дружество е прилагало национални счетоводните стандарти във връзка с осчетоводяване на документи свързани с дейността на ревизираното дружество. Констатирано е, че „Донкови" ЕООД е организирано и водило текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, счетоводните стандарти за малки и средни предприятия и същото прилага двустранна форма на счетоводните записвания. Установено е, че за периода на ревизията счетоводството на жалбоподателя е водено от „Антония Миткова – Скорпион БТ92“ ЕТ, ЕИК[ЕИК], съгласно договор от 01.01.2018 г.

След анализ на събраните в ревизионното производство доказателства и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от същия закон, с РА е отказано правото на

приспадане на данъчен кредит общо в размер на 32 900 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 7 117,18 лв. На основание чл. 26, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводния резултат, в резултат на което са определени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 16 450 лв., ведно с лихва за забава в размер на 2 705,33 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С.. Последният не се е произнесъл в законоустановения срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, поради което РА е мълчаливо потвърден. В 30-дневния срок по чл. 156, ал. 5 ДОПК не е постъпила жалба до АССГ срещу посочения ревизионен акт, мълчаливо потвърден от ДДОДОП, поради което същият е влязъл в сила на 22.06.2021 г.

В хода на ревизията е установено, че за ревизирия период дружеството е декларирано в отчетните регистри по чл. 124 от ЗДДС облагаеми доставки по чл. 12, ал. 1 от закона с данъчна ставка 20 на сто, както и доставки с право на приспадане на данъчен кредит по чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. В дневниците за продажби са отразени доставки, облагаеми на територията на страната, а в дневниците за покупки са включени фактури за получени доставки с упражнено право на пълен данъчен кредит.

След извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че всички фактури, включени от „Донкови“ ЕООД в дневниците за покупки, са декларирани от техните издатели в дневниците за продажби. В хода на ревизионното производство не са констатирани несъответствия по отношение на декларираните доставки по продажби, като органите по приходите са приели, че начисленият данък по същите е изискуем и дължим от регистрираното лице.

Установено е, че през ревизирия период дружеството е ползвало право на данъчен кредит по фактури с обща данъчна основа 668 187,76 лв. и начислен ДДС в размер на 133 637,67 лв. В тази връзка са представени оборотни ведомости, главни книги, фактури, договори и платежни документи.

По отношение на получените доставки от „А Я Строй“ ЕООД е извършена проверка, като на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. В отговор са представени фактури за извършени строително-монтажни работи с обща данъчна основа 164 500,00 лв. и начислен ДДС в размер на 32 900,00 лв., заедно с протоколи образец 19, договор за строителство и платежни документи. Представени са и договори между „Донкови“ ЕООД и негов възложител, във връзка с изпълнение на строително-монтажни работи на конкретни обекти.

С цел установяване реалността на доставките е извършена насрещна проверка на доставчика „А Я Строй“ ЕООД. В хода на същата е установено, че дружеството не е представило изисканите документи и писмени обяснения, въпреки надлежно връчено искане, като при посещения на адреса за кореспонденция не е открит представител на дружеството. Установено е още, че за релевантния период доставчикът е имал ограничен брой наети лица, за които не са внесени дължимите осигурителни и данъчни задължения.

Органите по приходите са приели, че не са налице безспорни доказателства за реално извършени доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, включително относно наличие на материални и кадрови ресурси у доставчика, както и относно транспорта и произхода на вложените в строително-монтажните работи стоки. Прието е, че издадените фактури и представените приемо-предавателни протоколи не удостоверяват по безспорен начин настъпването на данъчно събитие.

С оглед на това е прието, че по фактурите, издадени от „А Я Строй“ ЕООД, не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 32 900,00 лв., поради липса на доказателства за реално осъществени доставки.

В резултат на извършените корекции са установени различия между декларираните и определените задължения по ЗДДС за данъчните периоди април, май, септември и октомври 2018 г., като за всеки от периодите е определен допълнителен ДДС за внасяне в съответния размер, както и лихви за просрочие по реда на чл. 175 от ДОПК. За останалите ревизирани периоди не са констатирани различия спрямо декларираните от лицето данни.

В хода на ревизионното производство е установено, че за финансовата 2018 г. „Донкови“ ЕООД е подало годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с вх. № 2213И0079939/29.03.2019 г., с която е деклариран положителен счетоводен финансов резултат в размер на 38 282,97 лв., равен на данъчния финансов резултат, както и дължим корпоративен данък в размер на 3 828,30 лв. Декларирани са авансови вноски в размер на 3 600,00 лв., като корпоративният данък за довносяне в размер на 228,30 лв. е внесен.

За отчетния период дружеството е реализирало приходи от дейността в общ размер на 1 210 990,63 лв., формирани от извършване на транспортни услуги, услуги със строителна механизация и строително-монтажни работи. Общият размер на отчетените разходи възлиза на 1 172 707,66 лв. Разходите и приходите са отчетени по съответните счетоводни сметки, включително за материали, външни услуги, стоки и услуги, като е установено, че значителна част от разходите за външни услуги са осчетоводени по дебитата на сметка 602.

Съгласно подадената годишна данъчна декларация за 2017 г. дружеството е декларирало нетни приходи от продажби в размер на 1 609 704,11 лв., поради което е било задължено да прави тримесечни авансови вноски за корпоративен данък по реда на чл. 85 от ЗКПО, като е декларирало размер на тримесечните авансови вноски от 1 200,00 лв.

В резултат на извършената ревизия органите по приходите са приели, че са налице основания за корекция на данъчната основа. Установено е, че през 2018 г. са отчетени като разход суми за получени услуги, представляващи строително-монтажни работи, в общ размер на 164 500,00 лв., осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Според ревизиращия екип липсват безспорни доказателства за реалното осъществяване на тези стопански операции, като е прието, че разходите не са документално обосновани и не следва да бъдат признати за данъчни цели.

Органите по приходите са приели, че са налице предпоставките на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, както и на чл. 26, т. 2 и т. 3 от същия закон, поради което счетоводният финансов резултат за 2018 г. е преобразуван в увеличение със сумата от 164 500,00 лв. В резултат на това данъчният финансов резултат е определен в размер на 202 782,97 лв., съответно дължимият корпоративен данък е определен на 20 278,30 лв.

Установено е, че декларираният корпоративен данък в размер на 3 828,30 лв. е внесен изцяло. За допълнително установения корпоративен данък в размер на 16 450,00 лв. е прието, че се дължи лихва за просрочие по реда на чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер на 2 705,33 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА по арг. на чл. 149, ал. 5. АПК, във вр. § 2 от ДР на ДОПК. С жалбата подадена до съда са релевирани доводи за нищожност на РА, а според чл. 149, ал. 5 АПК, административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което следва да се произнесе само относно изразената претенция за обявяване на нищожността на ревизионния акт.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Както вече бе посочено по – горе, предмет на настоящото производство е единствено

заявеното от оспорващия искане за прогласяване нищожност на РА № Р-22221320001657-091-001 от 12.11.2020 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, в качеството му на орган, възложил ревизията и Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизията.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, дори и да не са наведени доводи за неговата нищожност. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. От представената по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на Директор на ТД на НАП – [населено място], следва изводът, че ЗВР и последващата ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация – Т. Б. Г..

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на ревизираното лице. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде писмено възражение срещу РД, което ревизираното лице не е сторило.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК предвид преpraщането към мотивите на РД изцяло. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

На следващо място, основание за обявяване на нищожност би било и установяването на обстоятелството, че оспореният административен акт е издаден въз основа на друг нищожен административен акт, тъй като в подобна хипотеза липсва валидно правно основание за издаването му. В настоящия случай обаче по делото не се установява оспореният акт да е обусловен от предходен административен акт, който да страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Не се твърди и не се доказва наличието на такъв акт, който да е послужил като правно основание за издаване на процесния, поради което и това основание за прогласяване на нищожност не е налице.

Нищожен би бил и административен акт, който не е издаден въз основа на закон или

подзаконов нормативен акт, но с който се засягат права и законни интереси на неговите адресати, доколкото в подобна хипотеза липсва изискуемото от закона материалноправно основание за упражняване на властнически правомощия. В конкретния случай обаче процесният ревизионен акт е издаден на основание изрична законова разпоредба – чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Следователно не е налице липса на нормативно основание за издаване на акта, поради което и това основание за прогласяване на нищожност не е налице.

На следващо място, като критерий за нищожност може да се приеме и нарушаването на установената в закона форма при издаването на административния акт, когато това нарушение е с такава степен на същественост, че да се приравнява на липса на акт, като например липса на волеизявление, липса на каквито и да е мотиви, устно волеизявление при изискуема от закона писмена форма и други сходни хипотези. В конкретния случай атакуваният ревизионен акт е издаден в предвидените от закона форма и съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, включително съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която са определени размерът и видът на установените задължения.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

При тези данни не е налице нарушение на изискуемата форма и съдържание, което да обоснове извод за нищожност на оспорения акт.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели.

Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ /ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА/ електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г./; като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЕДЕУУ /в посочената редакция/, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен

подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент /ЕС/ № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях „усъвършенстван електронен подпис“ означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а „квалифициран електронен подпис“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

Видно е от съдържащите се в делото справки – извлечения от информационната система, че лицата, подписали ЗВР, ЗИЗВР и РА с електронен подпис, са притежавали сертификат, издаден от В-Т. О. СА QES, с валидност за периода на подписване на документа. Освен това от публичните регистри, поддържани от доставчиците на удостоверителни услуги и достъпни на адреси: <https://www.b-trust.org/bg> и <https://www.stampit.org/bg>, може да се извърши проверка относно наличието на издадено удостоверение за квалифициран електронен подпис. Справката в тези регистри показва, че към датата на РА подписаните го лица са притежавали издадени и валидни удостоверения за професионален електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, както и че органите по приходите, извършили ревизията, са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА.

От това се установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани.

Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е

постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и не е нищожен.

Нарушенията на материалния закон, на които се позовава жалбоподателят в жалбата, касаят правилността и законосъобразността на ревизионния акт по същество, а не неговата валидност. Подобни твърдения, дори и да бъдат основателни, не обосновават нищожност на административния акт, тъй като се отнасят до начина на прилагане на материалноправните норми и до преценката на релевантните факти, а не до наличие или липса на компетентност, форма или нормативно основание за издаването му.

Съобразявайки изложените мотиви, съдът намира, че не са налице законовите предпоставки за прогласяване на нищожността на Ревизионен акт № Р-22221320001657-091-001 от 12.11.2020 г., поради което искането за обявяването му за нищожен е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора, заявената от ответника претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. Общият материален интерес по делото е в размер на 59 172,51 лв. /главница в размер на 49 350,00 лв. и законна лихва в размер на 9 822,51 лв/. В тази връзка и на основание чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 752,69 евро /две хиляди седемстотин петдесет и две евро и шестдесет и девет евроцента/, равняващи се на 5 383,80 лв. /пет хиляди триста осемдесет и три лева и осемдесет стотинки/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 160 от ДОПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Донкови“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: обл. С., [община], [населено място], [улица], представлявано от управителя М. Б. И., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221320001657-091-001/12.11.2020 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност Началник на сектор, в качеството му на орган, възложил ревизията и Е. М. Н. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството му на ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден при административното му обжалване пред директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Д. "ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: обл. С., [община], [населено място], [улица], представлявано от управителя М. Б. И., да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика", ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 752,69 евро /две хиляди седемстотин петдесет и две евро и шестдесет и девет евроцента/, равняващи се на 5 383,80 лв. /пет хиляди триста осемдесет и три лева и осемдесет стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: